

tionen vel formeent, at i alt Fald en Deel af Beløbet vilde kunne dækkes ved et af den foreslaaet Concessionsgebyr for samtlige Vaads Brug, men man har ikke dristet sig til at tilraade, at Fiskeriet bebyrdes med en saadan ny Afgift, der ubetvivel ofte vilde føles meget trykkende. Derimod finder man, at Meget vilde tale for, at hele Udgiften afholdtes af de Limfjorden tilgrændsende 5 Amters Reparitionsfonds. Samtlige vedkommende Amtsraad have imidlertid bestemt erklæret sig herimod, og man har derfor troet at burde foreslaae, at ifkun Halvdelen af bemeldte Udgift udredes af de nævnte Amtsreparitionsfonds, og at Statskassen afholder den anden Halvdeel. Den Amtsreparitionsfondene paahvilende Andeel vil da være at fordele imellem dem indbyrdes ikke blot efter Udstrækningen af Fjordgebetet i hvert Amt, men ogsaa efter Hensynet til Fiskeriets relative Bigtighed i Amtene, og man har derfor formeent, at det vilde kunne overlades Regjeringen efter nærmere indhentede Oplysninger navnlig i sidnævnte Henseende at bestemme Fordelingsforholdet.

Til den fuldstændige Ordning af det ovenomhandlede Tilfald ville nærmere Instruxer være nødvendige m. v., men dette maa ifølge sin Natur være et Administrationsanliggende.

§ 41.

Commissjonen af 1855 har formeent, at disse Sager burde behandles efter de for civile Sager foreskrevne Regler ved den ordinaire Ret, da de nærmest maae sammenlignes med Etendoms- eller Grændsetrætter.

Ifølge Pl. af 28de August 1790 kan Optagelse af Bunnegarn skee ved hvilken som helst Rejsbetjent eller en af Dyrigheden beskiftet Person, i Overværelse af 2de Vidner. Commissjonen har derimod indstillet, at ingen saadan Optagelse maa skee uden efter Kongens Fogeds Kjenndelse, men at denne ikke skal være underkastet Nødvendighed af Forsøgning til Stadskæstelse, saaledes at det skal berpe paa Vedkommende, om de vilde lade det forblive ved den assagte Kjenndelse eller ikke.

Disse Indstillinger har Ministeriet ikke kunnet tiltræde, da de heromhandlede Sager dog i mange Henseender nærmest ere at be-

trachte som Næringsfager, hvorfor man har antaget, at de bør behandles som private Politifager, og at Optagelse af Redskaber bør finde Sted efter Politimesterens Kjenndelse.

§ 42.

Overensstemmende med Commissjonens Indstilling, som er fundet at være stemmende med Forholdenes Natur.

§ 43.

Ligeledes i det væsentlige overensstemmende med Commissjonens Indstilling, hvilken man anseer som vel begrundet i Forholdene, ligesom en tilsvarende Bestemmelse allerede findes i Forordn. af 15de Decbr. 1750 §§ 4 og 13 m. fl.

§ 44.

Denne Bestemmelse er optagen efter Indstilling af Commissjonen, der har fremhævet, at den formeentlig vil være uden Betænkelse, da Hovedbeviset i disse Sager, fraregnet de i §'n undtagne Tilfælde, væsentligt indeholdes i det anholdte corpus delicti, saasom hvor der er Spørgsmaal om Redskabets Ulovlighed, ulovlig Tid osv. I de specielt undtagne Tilfælde kunde derimod Feiltagelse let være begaaet fra Controlstens Side, f. Ex. ved Spørgsmaalet, om et Pulsvaad var anholdt indenfor eller udenfor Grændsen af et laaset Vand osv., eller den skriftlige Melding kunde være afgivet i Lidenskabelighed.

§ 45.

Ligeledes overensstemmende med Commissjonens Indstilling, som er fundet tilstrækkeligt motiveret ved Controlpersonalets særegne Stilling.

§ 46.

Ved hver enkelt Bestemmelse har Commissjonen tillige meddeelt et Forslag til Straf for Overtrædelsen, bestaaende i større eller mindre Mulktbeløb, hvis Maxima og Minima bevæge sig imellem 1 og 100 Rd. Confiskation af Redskaberne skulde derhos finde Sted, naar de enten vare ulovlige eller benyttede paa ulovlig Tid eller Sted. Endelig skulde Straffen for de forskjellige Overtrædelser kunne cumuleres.